

și dispozițiile referitoare la obligația fiscală de ... lei reprezentând TVA și accesorii din decizia de impunere nr. ... din ... 2007 și din procesul verbal de control fiscal nr. ... din 02.2007, menținând celelalte dispoziții cuprinse în aceste acte administrativ-fiscale.

Pentru a decide astfel, *tribunalul* a constatat că la ... 05.2007 SC SRL, reprezentată prin lichidator ... SPRL, a solicitat anularea deciziei nr. ... 04.2007, a deciziei de impunere nr. ... 02.2007 și a procesului verbal de inspecție fiscală nr. ... din ... 02.2007, emise de D.G.F.P. Vâlcea, în ceea ce privește obligația fiscală suplimentară stabilită în valoare totală de ... lei, din care ... lei TVA anulat din operațiuni de transport internațional. ... lei TVA deductibil din decontul de TVA pe luna ianuarie 2002 și ... lei accesorii la aceste obligații fiscale principale, sub motiv că prin procesul-verbal nr. ... din ... 02.2007, încheiat de organele de control ale pârâtei, a fost efectuată cercetarea fiscală a foilor de parcurs ..., prin care fuseseră ridicate de Ministerul Transporturilor, așa cum a fost confirmat de acesta la ... februarie și la 7 martie 2007 și că, în consecință, greșit organul de control a constatat că în lipsa acestor foi de parcurs suma de ... lei dedusă de reclamantă ca TVA pentru aceste servicii, ar fi fost dedusă fără bază legală și astfel a fost impusă contestatoarea la plata accesoriilor aferentă acestei sume; că, de asemenea, a fost anulat greșit și decontul de TVA al lunii ianuarie 2002 cu nr. ... din ... 02.2002, pe motiv că nu a fost identificată nota justificativă a înregistrării regularizării din activitatea anterioară, deoarece justificarea exista în actele fiscale din anul 2001, însă organele de control au refuzat să efectueze verificarea și în anul arătat, iar pe de altă parte această operație nu mai poate fi verificată deoarece excede termenului de prescripție de 5 ani, reglementată de Legea nr.571/2003, având în vedere data încheierii procesului verbal de control - 21.02.2007.

Tribunalul a mai constatat că pârâta a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii pe motiv că în perioada iunie 2004 - mai 2005 reclamanta a efectuat transport internațional de persoane, însă pentru suma de ... lei nu a prezentat foi de parcurs sau documente din care să rezulte data de ieșire și intrare în țară, vizate de organele vamale, iar potrivit art.8 alin.2 din Ordinul M.F. nr.1846/2003, justificarea scutirii de TVA pentru transportul internațional de persoane se face pe temeiul foilor de parcurs, iar reclamanta nu a prezentat aceste documente pentru 47 facturi fiscale emise; că prin adresa nr. ... din ... 2007 emisă de ARR, rezultă că reclamantei i-au fost eliberate 3 carnete ..., din care au fost predate Inspectoratului Rutier numai două, cele cu seriile ... și ..., astfel că reclamanta nu deține documente justificative pentru a beneficia de scutire TVA în valoare de ... lei; că, relativ la suma de ... lei, reprezentând deducere TVA, potrivit art.6 din OG nr.68/1997 și art.29 pct.C lit.a,b și c din

Legeanr.345/2002, persoanele impozabile înregistrate ca plătitoare de TVA au obligația de a întocmi corect declarația de impozite și taxe și de a ține evidența contabilă potrivit legii, ori, în speță, reclamanta a înscris în decontul de TVA aferent lunii ianuarie 2002, la rubrica „Regularizări TVA de lei”, fără a justifica documente de intrare și înregistrare în evidența contabilă; că rubrica regularizări se completează în cazul în care au fost omise a se înregistra și declara, în perioada anterioară celei de raportare, documente de intrare cuprinzând TVA deductibilă, ori, în speță, reclamanta nu deține documente justificative pentru suma de lei.

Analizând acțiunea, *tribunalul* a constatat că reclamanta a efectuat, în perioada iunie 2004 – mai 2005, transport internațional de persoane emițând facturi fiscale în valoare de lei, însă pentru valoarea de lei aferentă unui număr de 47 facturi fiscale, aceasta nu a putut prezenta foile de parcurs, motiv pentru care organul de control a decis că reclamanta nu avea dreptul să beneficieze de scutire TVA de lei, astfel că a impus reclamantei obligația de plată a acestei sume și accesoriile aferente; că, potrivit adresei nr. din 2007 ARR a eliberat reclamantei trei carnete cu seriile , și din care primele două au fost predate Inspectoratului Rutier; că, la 02.2008, ARR a trimis Tribunalului Vâlcea carnetul cu seria , menționând că nu se află în posesia carnetului cu seria ; și că, din confruntarea foilor de parcurs cu carnetul seria a reieșit că din foile de parcurs corespund cu facturile fiscale emise în perioada 25.11.2004 – 14.03.2005; că, pentru alte 22 de facturi rămase, pentru care nu mai există carnetul cu foile de parcurs, *tribunalul* a reținut că nu se poate reproșa reclamantei lipsa acestora, deoarece ele au fost ridicate de Inspectoratul Rutier.

Pentru aceste considerente, *tribunalul* a reținut că obligația suplimentară de lei TVA este nedatorată de reclamantă.

Cu privire la valoarea de lei TVA înscrisă în decontul de TVA aferent lunii ianuarie 2002 la capitolul regularizări, *tribunalul* a constatat că, din verificarea evidenței contabile a lunii decembrie 2001, expertul contabil a constatat că această sumă se compune din lei TVA înregistrată în jurnalul de cumpărări aferent lunii decembrie 2001, lei TVA înregistrat în jurnalul de cumpărări inventar aferent lunii decembrie 2001 și lei reprezentând regularizări înscrise în decontul lunii decembrie 2001 și că, în decontul de TVA al lunii decembrie a fost înscrisă o valoare mai mică decât s-a înregistrat în evidența contabilă, fiind preluată în luna următoare, ianuarie 2002 la rubrica „Regularizări”. În consecință, *tribunalul* a decis că suma de lei, privește operațiuni anterioare lunii ianuarie 2002, corectate în această lună, astfel că în mod greșit organul de control nu a luat în calcul operațiunea de regularizare a TVA din decembrie 2001. Mai mult, *tribunalul* a constatat că organul de control nu mai era în termen să verifice

operațiunile efectuate și existența documentelor justificative pentru luna decembrie 2001, căci exceda termenului de prescripție de 5 ani prevăzut de art.91 alin.1 din OG nr.92/2003, republicat.

În concluzie, *tribunalul* a decis că suma de ... lei, reprezentând TVA și accesorii, nu este datorată de reclamantă, motiv pentru care admis acțiunea acesteia.

La ... iulie 2008, D.G.F.P. Vâlcea a declarat recurs, criticând soluția instanței de fond ca nelegală.

1. Greșit tribunalul a constatat că reclamanta nu datorează suma de ... lei cu titlu de TVA și accesorii acestei sume, deoarece instanța nu a observat că reclamanta nu a prezentat, cu ocazia controlului efectuat de organele fiscale, un proces verbal de ridicare a înscrisurilor de către ARR și nici copii ale acestor acte și deci constatarea sumei datorată statului, în cuantumul arătat mai sus, este legală.

2. Greșit instanța de fond a constatat că reclamanta nu datorează suma de ... lei cu titlu de TVA. Se susține că decontul întocmit în luna ianuarie 2002, înregistrat la DGFP Vâlcea sub nr... din ... 2002, a fost înscris la rubrica „Regularizări TVA deductibilă” în sumă de ... lei, fără a avea însă documente care să justifice realitatea declarării TVA deductibilă; că motivarea instanței de fond, în sensul că suma de ... lei privește operațiuni anterioare lunii ianuarie, corectate în această lună, nu poate fi reținută, deoarece aceasta nu a avut în vedere definiția termenului „Regularizări” dată de Ordinul nr.865/2002, care impunea ca regularizările să fie justificate cu documente pe care intimata nu le-a prezentat organelor de inspecție fiscală.

La 6 august 2008, recurenta-intimată a depus întâmpinare, solicitând respingerea recursului ca nefondat.

1. Se susține că prima critică nu este fondată deoarece, pe parcursul judecării contestației au fost depuse actele justificative ale transportului internațional.

2. Nici a doua critică nu este fondată deoarece, operațiunile anului 2001 regularizate în ianuarie 2002 sunt prescrise, controlul făcându-se în februarie 2007.

Recursul este fondat.

1. Este fondată prima critică, încadrată corect de recurentă în motivul prevăzut de art.204 pct.9 Cod pr.civilă.

Cu privire la suma de ... lei TVA dedus, curtea constată că soluția instanței de fond este greșită. Instanța de fond a constatat că pentru o parte din suma imputată reclamantei, aceasta depus foile de parcurs aferente facturilor fiscale pentru care a fost făcută deducerea TVA, și prin extensie, aceeași instanță a considerat că pentru celelalte facturi, pentru care nu există

foi de parcurs, s-ar deduce că, în realitate, acestea ar exista, însă, sunt reținute de ARR.

Curtea consideră că tribunalul nu putea să își întemeieze soluția pe actele depuse direct în fața instanței, deoarece reclamanta nu a făcut dovada imposibilității depunerii acestor acte cu ocazia controlului efectuat de organele fiscale sau, cel puțin, cu ocazia soluționării contestației de către D.G.F.P. Vâlcea. Mai mult, nici la data formulării plângerii în fața instanței de judecată, reclamanta nu a depus aceste acte, motivându-și acțiunea pe aceeași teză, ca și cea emisă în fața organelor fiscale, ridicarea acestor acte de către ARR. Cu atât mai mult, instanța nu putea să înlătore obligația reclamantei la plata sumelor reprezentând TVA aferent facturilor pentru care nu există foi de parcurs, pe rațiunea că ar fi certă existența acestor acte, chiar dacă ele nu au fost exhibate. O astfel de prezumție este lipsită de temei.

Instanța de fond ar fi putut, cel mult, să restituie cauza organului fiscal pentru a verifica actele depuse pentru prima dată în cauză. Cum nu există nicio critică în acest sens, curtea nu poate să dispună din oficiu casarea sentinței și trimiterea ei la organul financiar-fiscal pentru cercetare.

Dacă s-ar judeca altfel, ar însemna că plângerea administrativă făcută la organul emitent al actului ar fi inutilă sau doar formală, contestatorii rezervându-și dreptul de a depune probe și a invoca motive noi, altele decât cele invocate în contestația administrativă, direct în fața instanței. Mai mult, tribunalul nu a observat că, nici în acțiunea introductivă la instanță reclamanta nu s-a prevalat de actele pe temeiul cărora a fost dată soluția, aceste acte fiind depuse pe parcursul judecății.

În fine, curtea constată că, potrivit art.8 alin.2 din OMF nr.1846 din 22.12.2003 pentru aprobarea instrucțiunilor a scutirii de TVA pentru traficul internațional, reclamanta putea să-și dovedească transportul internațional aferent facturilor pentru care a fost dedus TVA de lei și cu alte acte, respectiv: diagrama biletelor de călătorie.

Pentru aceste motive se va admite critica privind suma de lei TVA dedus greșit și accesoriile aferente acestei sume.

2. Este fondată și a doua critică, încadrată corect de recurentă în motivul prevăzut de art.304 pct.9 Cod pr.civilă.

Curtea constată că tribunalul a admis greșit contestația cu privire la suma de 14.147 lei TVA dedus de reclamantă pe luna ianuarie 2002, ca regularizare a TVA din luna decembrie 2001.

În adevăr, reclamanta a înscris în decontul de TVA al lunii ianuarie 2002 la rubrica „Regularizări” TVA în sumă de lei (ROL) fără a justifica cu documentele de intrare, înregistrate în evidența contabilă a lunii respective, deducerea legală a TVA. Mai mult, potrivit notei explicative a administratorului societății, reclamanta nu deține documente justificative pentru această sumă.

Potrivit susținerilor reclamantei, aceasta ar fi omis să efectueze deducerea TVA pe luna decembrie 2001 și a efectuat această deducere pe luna ianuarie 2002. Curtea constată că această operație este nelegală, contrară art.29 pct.C lit.a,b și c din Legea nr.345/2002, căci nu a înregistrat în registrele contabile ale lunii ianuarie 2002, actele justificative ale acestei deduceri și, în consecință, imputarea acestei sume, de către organele fiscale, este legală. Potrivit textelor arătate mai sus, deducerea TVA este valabilă dacă agentul economic respectă condițiile:

a) - ține evidența contabilă potrivit legii, astfel încât să poată fi determinată baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată corectată pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii;

b) - asigură condițiile necesare pentru emiterea documentelor; prelucrarea informațiilor și conducerea evidențelor prevăzute de reglementările în domeniul taxei pe valoarea adăugată;

c) - întocmește și depune lunar, la organul fiscal, până la data de 25 a lunii următoare, inclusiv, documentul privind taxa pe valoarea adăugată, potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice.

Reclamanta nu a respectat aceste condiții și în special pe cea din urmă, căci ea nu poate să justifice cu actele înregistrate în registrele comerțului din luna intrările de produse și servicii pentru care a fost dedusă taxa pe valoarea adăugată. Legea admite regularizarea. Dar, odată cu menționarea ei în decont, trebuie să fie făcută dovada, cu acte fiscale, a produselor sau serviciilor pentru care a fost efectuată deducerea.

Văzând și dispozițiile art.312 ain.3 Cod pr.civilă, se va admite recursul, se va modifica în parte sentința instanței de fond, în sensul că se va respinge contestația ca nefondată și se va menține restul dispozițiilor sentinței.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DE CIDE

Admite recursul formulat de pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE VÂLCEA**, cu sediul în Rm.Vâlcea, str. G-ral Magheru, nr.17, județul Vâlcea, împotriva sentinței nr. din 2008, pronunțată de Tribunalul Vâlcea - Secția comercială și contencios administrativ fiscal, în dosarul nr. /2007, intimată fiind reclamanta **SC SRL** prin Rm.Vâlcea.

Modifică în parte sentința de mai sus, în sensul că menține obligația de plată și a sumei de lei, reprezentând TVA și accesorii, din

decizia nr. .02.2007 și procesul-verbal de control nr. .2007,
motiv pentru care, respinge contestația ca neîntemeiată.

Mentține în rest sentința.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi octombrie 2008, la Curtea
de Apel Pitești – Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

I.B.

D.V.

I.M.

Grefier,